

De Oschterhàs

Ich erinner mich däss minni Màmme mìr
ìmmèr e kleines Schìrzele àngezöjje het. Dìs
Schìrzele het vorne zwei kleini Säckle ghett.
Ùn do drinne hàw ich e Nàstiechele ùn
Bombomele ghett. Àwwer geje d' Oschtere
hàw ich immer e gànz kleins Sàlzbìchsel
ghett.

Wàrùm denn ?

Minni "Mémé" het mìr verzehlt, däss wenn
m'r de Oschterhàs seht ìm Fald erùm renne,
mìt simm Kerwele voller Oschtereier ùf'm
Bückel , soll m'r ìhm so schnell wie mejlich
Sàlz ùf's Wäddele straie, ùn dann blit er
sofort stehn.

Jà Do !! Àlle Daà bìn ich mìt de "Mémé" ìm
Fald erùm geloffe fer scheenes, grìnes Gràs
fer ùnseri Hàsè ze hole. Min kleins Händele
het dīs Sàlzbìchsel fescht ghebt,
ùn minni Äuje sìn nìt grooss
genùg gsìn fer ìweràl ze lueje.

Der berìhmte Oschterhàs het sich nìt sèhn
lonn.

Nooch a pààr Däj het mìr d' Mémé gsàt :
" Heer, Mickele, mìr tuen e scheens Hisele
im Oschterhàs böie, däss er sinni
Oschtereier drinn kànn leje." Sofort sìn mìr
ìn de Gàrte gänge, ùn hàn mìt Staan,
Holzkletzle, grìnem Moos ùn Blätter
e scheenes Hisele gemàcht.

D'selli Nàcht hàw ich nìt guet gschlofe. Àm
Morje frìhj, bìn ich zuem Bett herüs ghüpst,
ùn so schnell wie e Kàtz ìn denne Gàrte
gerennt. "Oooh ! de Hàs ìsch do gsìn, ìn dem
Neschtel het er von àlle Sorte Eier gelejt.
E Pràcht !!!"

Mìt minne klène Händle, hàw ich so viel
Eierle ìn die zwei Säckele vùm Schìrzele nin
gemàcht, ùn bìn zue de Mémé gerennt,
so schnell wie e Feldmisele.

Ohne nix ze sawe, àwer mìt Freid, ùn Sterne
ìn de Äuje, hàw ich ìhre die scheene
Oschtereier gezejt.

Zitter her, wùrd immer bì ùns e Oschterhisel
geböit, àwer s Sàlzbìchsel ìsch nie witt
devùn.

**Huguette Zirbus,
KIENHEIM**

2ère édition du Friejhohrsappell – 2012